

Godskesen: Jeg synes, det er ganske udmærket at forenkle Bekendtgørelserne i Statstidende, og jeg vilde tro, at det kunde lade sig gøre ad Aare at naa endnu et Skridt videre i Retning af Forenkling. Der er allerede af den ærede foregaaende Taler peget paa, at man ved at gennemføre Lovforslaget kan spare Penge baade for det offentlige og for Publikum, men der er et andet Moment, som for mig spiller i alt Fald en lige saa stor Rolle, og det er, at der spares Tid for alle de Folk, som er nødt til at læse Statstidende, navnlig Juristerne. Dersom man kun søger en enkelt bestemt Bekendtgørelse, spares der formodentlig ikke Tid, thi den Tid, der skal anvendes, bliver vel omtrent den samme, hvad enten man skal finde Bekendtgørelsen i et Skema, eller man skal gennemløbe selve Bekendtgørelsens Tekst, men de Folk, der er nødt til at læse Statstidende, søger i Almindelighed ikke blot et enkelt bestemt Avertissement, de maa gennemgaa den hele Tidende for at se, om der skulde være noget, der har Betydning for dem, og da kan der ikke være Tvivl om, at man kommer langt lettere fra det ved blot at gennemgaa et Skema end ved at skulle gennemløbe det efterhaanden saa overordentlig vidtløftige Stof fra Ende til anden.

Saa vel fra den ene som fra den anden Side set hilser jeg derfor Lovforslaget med Glæde og skal tilsige mit Partis Støtte til dets hurtige og velvillige Behandling.

Veistrup: Jeg kan i og for sig tiltræde de Udtalelser, som er fremsat fra anden Side. Det drejer sig her om to Ting, en Simplificering og en Billiggørelse af de Bekendtgørelser, der findes i Statstidende. Der er ikke Tvivl om, at Averteringen i Statstidende for mange Mennesker betyder en ret stor Udgift, i de fleste Tilfælde drejer det sig om Mennesker, som allerede er, jeg havde nær sagt, plukket for alt, hvad de overhovedet har været Ejere af. Naar det er lovmæssigt bestemt, at de og de Forretninger — i det overvejende Antal af Tilfælde er det Forretninger af juridisk Karakter — skal bekendtgøres i Statstidende, som jo for øvrigt ikke læses af mange udenfor Juristernes Kreds, er der i Virkeligheden næsten Tale om en Slags

indirekte Beskatning. Statstidende er et Aktiv, som staar opført paa Statsregnskabet; i det foreliggende Finanslovsforslag er det opført med et Nettobeløb af ca. 1/4 Mill. Kr., og naar man ved, hvem der i al Almindelighed betaler Avertissementerne i Statstidende, synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at paalægge de paagældende større Udgifter end højst nødvendigt. Vi billiger derfor ganske den Simplificering af Enkelthederne i Averteringen, som tilstræbes, og hvis praktiske Resultat gerne skulde blive en Billiggørelse.

Hvad man tænker sig, er altsaa, at der skal opstilles Skemaer for de forskellige Averteringer, der sker i Statstidende. Men her maa man dog være opmærksom paa, at man ikke indsnævrer det alt for stærkt. I det Skema, der vedrører Bekendtgørelser om Tvangsauktioner, er der saaledes opført forskellige Ting, der skal anføres i Avertissementet, deriblandt under a. „Betegnelse af Ejendommen, dens Størrelse, Beliggenhed og andre Forhold, som kan antages at have væsentlig Indflydelse paa Værdien“. Det forekommer mig, at hvis man skal have Besked om en Ejendoms Størrelse eller dens Godhed, dens Kvalitet, maa man ogsaa tage Hartkornet med. Jeg ved meget vel — den højtærede Minister, som jeg for et Øjeblik siden vekslede et Par Ord med, gjorde opmærksom paa det —, at Hartkornet ikke har saa stor Betydning i Jylland, men paa Øerne har det i hvert Fald meget stor Betydning at faa at vide, at Ejendommen, der averteres, har det og det Hartkorn. Det er der ingen Tvivl om, og naar de Avertissementer, der kommer ind i Statstidende, skal tjene til Oplysning for eventuelle Liebhave, forekommer det mig aldeles nødvendigt, at man ogsaa opgiver Hartkornet.

I øvrigt er jeg ganske enig i, at denne skematisk Opstilling af Avertissementerne maa anses for heldig og kan bevirke en Billiggørelse paa forstandig og god Maade. Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for de venlige Udtalelser, hvormed de har modtaget Lovforslaget. Til den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at det er muligt, at det